

Środa 16 listopada 2005

20. z zadowoleniem przyjmuje wsparcie finansowe przyznawane przez Unię Europejską, w przypadku spełnienia określonych warunków, na niektóre projekty likwidacji w nowych Państwach Członkowskich;
21. popiera stanowisko Komisji, zgodnie z którym koszty likwidacji sektora jądrowego, które, jak należy rozumieć, pokrywają między innymi inne zewnętrzne koszty i dotacje dla innych rodzajów produkcji elektryczności, powinny również być brane pod uwagę przy ocenie rentowności każdej elektrowni jądrowej, tak, aby uniknąć zakłócenia konkurencji;
22. zwraca uwagę, że przedsiębiorstwo eksploatujące elektrownię jądrową odpowiada za zawarcie ubezpieczenia stanowiącego gwarancję odpowiedzialności cywilnoprawnej przedsiębiorstwa podczas całego okresu trwania likwidacji na wypadek nieprzewidzianych wydarzeń lub awarii, zgodnie z międzynarodowymi konwencjami o odpowiedzialności;
23. zwraca uwagę, że Konwencja Paryska z dnia 29 lipca 1960 r. w sprawie odpowiedzialności osób trzecich w dziedzinie energii jądrowej oraz Konwencja z dnia 31 stycznia 1963 r. uzupełniająca Konwencję Paryską z dnia 29 lipca 1960 r. zmieniona Protokołem dodatkowym z dnia 28 stycznia 1964 r. oraz Protokołem z dnia 16 listopada 1982 r. nadal obowiązują i nie mogą być jednostronnie unieważnione przez UE; zauważa ponadto, że Parlament Europejski w swojej rezolucji legislacyjnej z dnia 26 lutego 2004 r. w sprawie odpowiedzialności osób trzecich w dziedzinie energii jądrowej⁽¹⁾ wyraził zgodę na projekt decyzji Rady zezwalającej Państwom Członkowskim będącym stronami Konwencji Paryskiej o odpowiedzialności osób trzecich w dziedzinie energii jądrowej z dnia 29 lipca 1960 r. na ratyfikowanie – w interesie Wspólnoty Europejskiej – Protokołu zmieniającego Konwencję lub też przystąpienie do niego;

*
* *

24. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji oraz rządóm Państw Członkowskich.

⁽¹⁾ Dz.U. C 98 E z 23.4. 2004, str. 123.

P6_TA(2005)0433

Powstrzymywanie globalnych zmian klimatycznych

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie powstrzymywania globalnych zmian klimatycznych (2005/2049 (INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji dla Rady, Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów: Powstrzymywanie zmian klimatycznych na świecie (COM (2005)0035),
- uwzględniając Protokół z Kioto do Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC), a także przepisy proceduralne do jego wdrożenia przyjęte na Konferencjach Stron w Bonn (lipiec 2001 r.), Marrakeszu (listopad 2001 r.), Nowym Delhi (listopad 2002 r.), Mediolanie (grudzień 2003 r.) oraz Buenos Aires (grudzień 2004 r.),
- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie zmian klimatycznych, w szczególności zaś rezolucję z dnia 13 stycznia 2005 r. w sprawie wyniku Konferencji z Buenos Aires w sprawie zmian klimatycznych⁽¹⁾ oraz rezolucję z dnia 12 maja 2005 r. w sprawie Seminarium Ekspertów Rządowych na temat zmian klimatycznych⁽²⁾,
- uwzględniając oświadczenia przekazane na szczyt G8 w Gleneagles przez 24 liderów międzynarodowego biznesu reprezentujących Światowe Forum Ekonomiczne, przykładowo dotyczące potrzeby przyjęcia długoterminowych celów w zakresie ustabilizowania klimatu,

⁽¹⁾ Dz.U. C 247 E z 6.10.2005, str. 144.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2005)0177.

Środa 16 listopad 2005

- uwzględniając art. 45 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności oraz opinie Komisji Rozwoju i Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii (A6-0312/2005),
- A. mając na uwadze, że zmiany klimatu są jednym z podstawowych wyzwań XXI wieku, jako że wywołują one w skali światowej znaczące niekorzystne skutki dla środowiska, gospodarki i społeczeństwa, które mogą okazać się katastrofalne, oraz mając na uwadze, że zmiany klimatu stanowią problem odmienny od innych problemów środowiskowych, w obliczu których stoi świat;
- B. mając na uwadze, że już w chwili obecnej dostrzegamy oznaki zmian klimatu, obejmujące topnienie lodu polarnego i wiecznej zmarzliny oraz najprawdopodobniej większą częstotliwość i nasilenie skrajnych zjawisk pogodowych; mając na uwadze, że straty gospodarcze spowodowane klęskami żywiołowymi związanymi z pogodą w ciągu ostatniego dziesięciolecia wzrosły sześciokrotnie w porównaniu z poziomem z lat sześćdziesiątych;
- C. mając na uwadze, że kraje uprzemysłowione ponoszą główną odpowiedzialność za gromadzenie się emitowanych przez nie gazów cieplarnianych w atmosferze, zarówno obecnie, jak i w przeszłości; mając na uwadze, że kraje rozwijające się zostaną prawdopodobnie najciężej dotknięte rosnącą niestabilnością klimatu, oraz mając na uwadze, że przede wszystkim kraje uprzemysłowione zobowiązane są podjąć się udzielenia krajom o niskich dochodach pomocy w zakresie przystosowania się do zmian klimatycznych oraz udzielania im pomocy technologicznej i finansowej w miarę postępu procesów przystosowawczych;
- D. mając na uwadze Protokół z Kioto, który wszedł w życie w dniu 16 lutego 2005 r. po ratyfikacji przez 152 kraje i regionalne organizacje integracji gospodarczej, odpowiedzialne za 61,6% emisji GHG z Załącznika I z roku 1990 i reprezentujące prawie 90% ludności świata,
- E. mając na uwadze, że pełne wdrożenie Ramowej Konwencji ONZ w sprawie zmian klimatu oraz Protokołu z Kioto przez wszystkie strony ma fundamentalne znaczenie dla zahamowania zmian klimatycznych, mimo że przedsięwzięte środki nie będą w pełni skuteczne, dopóki nie zostanie znalezione globalne rozwiązanie obejmujące wielkie potęgi gospodarcze odpowiedzialne za emisję większości zanieczyszczeń;
- F. mając na uwadze, że Protokół z Kioto zawiera również postanowienie o rozpoczęciu w 2005 r. negocjacji w sprawie zobowiązań dotyczących redukcji emisji w okresie po 2012 r., w związku z czym Jedenasta Konferencja Stron (COP-11) oraz Pierwsze Posiedzenie Stron Protokołu z Kioto (COP/MOP 1) w Montrealu powinna potraktować to zadanie w kategoriach najwyższego priorytetu;
- G. mając na uwadze, że należy wkrótce wyznaczyć kolejne cele, aby zagwarantować pewność inwestycji w niskoemisyjne źródła energii, technologie o niskiej emisji gazów cieplarnianych oraz energię odnawialną i zapobiec inwestycjom w niekompatybilną infrastrukturę energetyczną;
- H. mając na uwadze, że główny cel UNFCCC – uniknięcie niebezpiecznych zmian klimatu – według ostatnich raportów naukowych może wymagać ustabilizowania stężenia gazów cieplarnianych na poziomie poniżej 500 ppm w ekwiwalencie CO₂ – czyli nieznacznie powyżej poziomu obecnego – co powoduje konieczność znacznego obniżenia emisji w bliskiej przyszłości;
- I. mając na uwadze, że inwestycje w wydajne wykorzystywanie energii są najbardziej obiecującym sposobem zmniejszenia emisji dwutlenku węgla oraz uwzględniając znaczny potencjał dokonywania opłacalnych oszczędności energii w UE;
- J. mając na uwadze, że oddziaływanie na klimat może zostać znacznie ograniczone dzięki lepszemu wspólnotowemu planowaniu;
- K. mając na uwadze, że zanim obowiązujące postanowienia w zakresie handlu emisjami zostaną rozszerzone na inne dziedziny (na przykład lotnictwo), badania powinny wykazać, że tego rodzaju rozszerzenie pomoże zwalczać zmiany klimatyczne oraz że bogate kraje/regiony nie będą uprzywilejowane kosztem krajów i dziedzin przedsiębiorczości znajdujących się w fazie rozwoju,
- L. mając na uwadze, że bardzo pożądanym jest większy udział pojedynczych obywateli w ogólnych wysiłkach zmierzających do ograniczenia emisji i wypracowania bardziej zrównoważonego stylu życia;

Środa 16 listopad 2005

- M. mając na uwadze, że w wielu Państwach Członkowskich emisja gazów cieplarnianych nadal wzrasta, co wskazuje, że uzyskanie przez UE zdolności do spełnienia wymogów z Kioto wymaga natychmiastowego działania;
- N. mając na uwadze, że koszty działań służących ograniczeniu emisji gazów cieplarnianych zostaną zrównoważone przez korzyści wynikające z ograniczenia wzrostu temperatury na Ziemi do maksymalnego poziomu 2°C w porównaniu z poziomem sprzed industrializacji, ponieważ pozwoli to uniknąć zniszczeń i strat, które w przeciwnym przypadku zostałyby spowodowane zmianami klimatycznymi;
- O. mając na uwadze, że wyjście poza gospodarkę opartą na paliwach kopalnych stanowi historyczną możliwość dla przedsiębiorczości; mając na uwadze, że ta możliwość jest istotna również dla państw rozwijających się, które mają bogate odnawialne źródła energii, lecz nie posiadają obecnie technologii umożliwiających ich wykorzystanie;
1. podkreśla, że strategia unijna w zakresie łagodzenia zmian klimatycznych winna być oparta na siedmiu płaszczyznach:
 - rozbudowanie podstawowych elementów systemu z Kioto — wiążące cele w zakresie ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, ogólnosiwiatowy system handlu emisjami oraz elastyczne mechanizmy,
 - dokonanie znacznych wewnętrznych redukcji emisji o 30 % do 2020 r., przy pomocy zachęt rynkowych i regulacji w celu stymulowania inwestycji w wydajność i/lub technologii bezemisyjnych i niskoemisyjnych;
 - przyjęcie proaktywnego podejścia do angażowania innych głównych podmiotów, zwłaszcza Stanów Zjednoczonych,
 - stworzenie partnerstwa strategicznego z krajami takimi jak Chiny, Republika Południowej Afryki, Brazylia i Indie w celu udzielenia im pomocy przy tworzeniu zrównoważonych strategii energetycznych oraz zapewnienia ich udziału w wysiłkach mających na celu łagodzenie zmian klimatycznych,
 - intensywne promowanie badań i innowacji w zakresie technologii energii odnawialnych oraz zaprzestanie stosowania bodźców przeciwdziałających stosowaniu tych technologii, takich jak dopłaty do paliw kopalnych, jak również doliczanie do ceny produkcji energii kosztów zewnętrznych, w tym kosztów powodowanych przez zmiany klimatyczne,
 - wykorzystanie prawodawstwa europejskiego i krajowego w celu pobudzenia większej wydajności energetycznej oraz obniżenia cen technologii ograniczających oddziaływanie na klimat,
 - sprzyjanie większemu bezpośredniemu zaangażowaniu w wysiłki mające na celu łagodzenie zmian klimatycznych na poziomie obywatela Europy, do czego niezbędne jest zapewnienie szczegółowych informacji dotyczących zawartości węgla w odniesieniu do produktów i usług, zaś w przyszłości system osobistych zbywalnych kwot;
 2. wzywa UE do zapewnienia, aby Jedenasta Konferencja Stron (COP11) oraz pierwsze spotkanie stron na temat Protokołu kartageńskiego na temat bezpieczeństwa biologicznego (COP/MOP1) w Montrealu podjęły decyzję w sprawie harmonogramu negocjacji w sprawie przyszłych zobowiązań dotyczących klimatu, przyjmując koniec 2008 r. jako ostateczny termin osiągnięcia porozumienia;
 3. wzywa przywódców UE do przedstawienia na COP-11 oraz COP/MOP1 propozycji przyszłego systemu w zakresie zmian klimatycznych w oparciu o ogólny cel polegający na utrzymaniu średniego światowego wzrostu temperatur poniżej 2°C ponad poziom sprzed industrializacji;
 4. uważa, że przyszły system powinien opierać się na wspólnych, lecz zróżnicowanych zobowiązaniach zmierzających do wprowadzenia ograniczeń i konwergencji, jak również na ciągłych i stopniowo zwiększających się redukcjach emisji oraz zaangażowaniu większej liczby krajów w starania zmierzające do ograniczenia emisji; podkreśla, że wszelkie cele dotyczące ograniczenia emisji powinny być wyznaczane w oparciu o aktualne wyniki badań naukowych oraz zapewniać rozsądne gwarancje, że średni światowy wzrost temperatur nie przekroczy 2°C; podkreśla, że oszczędność powinna charakteryzować wszystkie brane pod uwagę środki, a zatem długoterminowym celem powinien być rozwój światowego rynku dwutlenku węgla w oparciu o handel emisjami; odnotowuje ponadto, że przy obliczaniu efektywności kosztowej należy uwzględnić koszty bezczynności oraz oczekiwane korzyści gospodarcze związane z szybkim podjęciem działań i wprowadzeniem innowacji, jak również podniesienie stanu wiedzy technicznej, które pozwoli obniżyć koszty łagodzenia skutków zmian klimatycznych;

Środa 16 listopad 2005

5. z zadowoleniem przyjmuje konkluzje Rady Europejskiej przyjęte w Brukseli w dniu 23 marca 2005 r., a w szczególności fakt uzgodnienia celów zmniejszenia emisji rządu 15-30 % do roku 2020 dla krajów rozwiniętych; utrzymuje jednak, że konieczne jest również ustalenie długoterminowych celów zmniejszenia emisji oraz sugeruje ustalenie celu wynoszącego 60-80 % do 2050 roku;
6. wyraża ubolewanie z powodu braku realizacji przez obecny rząd Stanów Zjednoczonych zobowiązania wynikającego z Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie Zmian Klimatu (UNFCCC) dotyczącego przywrócenia poziomu emisji z 1990 r. oraz unikania niebezpiecznych zmian klimatycznych oraz ubolewa nad jego decyzją o nie kontynuowaniu procedury ratyfikacji Protokołu z Kioto; wzywa UE do zapewnienia, aby wielostronny proces nie został sparaliżowany przez pojedyncze kraje;
7. przypomina, że potencjał oszczędności energii w UE wynosi nawet 40 %, jednak by dokonać takiej oszczędności, należy ustalić wiążące poziomy docelowe;
8. zauważa, że dzięki stosowaniu podejścia systemowego energia odnawialna mogłaby do 2020 r. osiągnąć poziom pozwalający na pokrywanie 25 % zużycia energii w UE;
9. podkreśla, że skuteczność łagodzenia zmian klimatycznych wymagać będzie znacznej restrukturyzacji systemów energetycznych i transportowych i konstrukcji ciepłej budynków oraz że w ramach Strategii Lizbońskiej restrukturyzacja ta powinna stać się czynnikiem zwiększającym wzrost gospodarczy i konkurencyjność; wzywa UE do opracowania strategii mającej uczynić Europę najbardziej wydajną energetycznie gospodarką na świecie, poprzez wyznaczenie celów w zakresie corocznego ograniczania intensywności energetycznej rządu 2,5-3 %;
10. w związku z tym wzywa Państwa Członkowskie do wprowadzenia systemów stałego monitoringu w celu oceny ilości materiałów i energii zużytych w każdym sektorze gospodarki w celu wsparcia właściwych polityk zmniejszenia ich zużycia;
11. uznaje, że opóźnienie działań spowoduje zwiększenie zagrożenia wystąpieniem zjawisk niekorzystnie oddziałujących na środowisko naturalne oraz zwiększenie kosztów; podtrzymuje ponadto, że zmniejszenie poziomu światowej emisji nie może prowadzić do powstania innych zagrożeń;
12. uważa, że przeciwdziałanie zmianom klimatycznym przynosi korzyści zarówno społeczeństwu, jak i środowisku naturalnemu, oraz przyczynia się do szybszego osiągnięcia celów lizbońskich i Milenijnych Celów Rozwoju; jest przekonany, że inwestowanie w odnawialne źródła energii i ich rozwój stwarza nowe możliwości w dziedzinie rolnictwa i leśnictwa, prowadzi do tworzenia nowych miejsc pracy, niesie pozytywne skutki dla zdrowia, przyspiesza rozwój regionalny, przyczynia się do lepszego wykorzystania lokalnych i regionalnych zasobów oraz istniejących zaawansowanych technologii i zmniejsza poziom ubóstwa;
13. domaga się, by UE zwielokrotniła wysiłki na rzecz rozwoju obiecujących rozwiązań technologicznych we współpracy z innymi globalnymi graczami;
14. podkreśla, że obecnie istnieje już wiele technologii potrzebnych do redukcji emisji gazów cieplarnianych; zauważa jednak, że ich wprowadzenie do obrotu jest utrudnione przez liczne bariery, a zwłaszcza bodźce przeciwdziałające stosowaniu tych technologii, takie jak dopłaty do paliw kopalnych; wzywa zatem Komisję do przedstawienia projektu przepisów mających na celu zniesienie takich dopłat oraz wprowadzenia w ich miejsce systemu zachęt na rzecz większego wykorzystania energooszczędnych, niskoemisyjnych i bezemisyjnych technologii oraz wzywa do aktywnego wykorzystywania przetargów publicznych wewnątrz UE w celu obniżenia kosztów takich technologii; ponadto apeluje, by Siódmy Program Ramowy został skoncentrowany na badaniach i innowacjach w dziedzinach związanych z łagodzeniem zmian klimatycznych oraz aby został ustanowiony Program Crash podobny do amerykańskiego programu Apollo z lat sześćdziesiątych, mający na celu promowanie badań i innowacji na rzecz trwałości zaopatrzenia w energię i zagospodarowania przestrzennego;
15. wzywa Komisję, by mając na uwadze fakt, że duża część lub nawet większość infrastruktury energetycznej UE musi zostać wymieniona w najbliższych dziesięcioleciach, przedstawiła propozycje mające zapewnić, by wszystkie inwestycje w infrastrukturę energetyczną na terytorium UE odbywały się z zastosowaniem najlepszych dostępnych technologii pod względem maksymalnego ograniczenia emisji związanych z wykorzystywaniem paliw kopalnych;

Środa 16 listopad 2005

16. odnotowuje, że inwestowanie w środki wydajności energetycznej i technologie odnawialne jest główną alternatywą dla łagodzenia zmian klimatycznych; jednocześnie odnotowuje, że rozwój technologii wychwytywania i magazynowania węgla jest istotny- zwłaszcza w regionach o wysokim występowaniu węgla;
17. wzywa Komisję i Państwa Członkowskie do wniesienia wyraźnego i konkretnego wkładu w ewentualną reformę mechanizmów czystego rozwoju i ich instytucji, w celu poprawy osiągnięć w zakresie wdrożenia oraz propagowania szerszego zaangażowania ze strony podmiotów prywatnych, tworząc tym samym potencjał, który pozwoli kontynuować działania po roku 2012;
18. wskazuje na potrzebę rozwoju nowych technologii w zakresie systemów zlokalizowanych w przestrzeni kosmicznej w celu analizowania katastrof naturalnych z perspektywy przestrzeni kosmicznej, co pozwoli przewidywać i łagodzić ich niszczące skutki;
19. przyjmuje stanowisko, że ze względu na złożoność badań i rozwoju technologicznego związanych ze zmianami klimatycznymi i potrzebą zapobiegania katastrofom oraz ich transgraniczny wymiar konieczne jest poszukiwanie europejskich rozwiązań wykraczających poza pomocniczość na poziomie regionalnym i krajowym;
20. uznaje, że niezbędne będą zmiany w podejściu oraz dostosowania materialne w celu umożliwienia społeczeństwu przygotowania się do skutków zmian klimatycznych;
21. wzywa Państwa Członkowskie, które jeszcze tego nie uczyniły, do przeznaczenia zasobów na fundusz uzupełniający w celu zapewnienia, że Rada Wykonawcza ds. mechanizmów czystego rozwoju będzie zdolna do wypełnienia swojej misji w zakresie stworzenia sprawnie funkcjonującego i efektywnego mechanizmu;
22. podkreśla, że zmiany w sektorze transportu mają zasadnicze znaczenie, ponieważ jego udział we wspólnotowej emisji CO₂ wynosi około 30 %, z czego około 85 % przypada na transport drogowy; podkreśla, że wydajność energetyczna transportu kolejowego jest znacznie wyższa niż transportu drogowego; wyraża ubolewanie, że przemysł samochodowy nie może w wyznaczonym terminie zrealizować celu dotyczącego spalania na poziomie 140 g/km przyjętego w ramach obecnego dobrowolnego porozumienia; wzywa zatem do opracowania polityki silnych środków mających na celu redukcję emisji pochodzących z transportu, w tym do nałożenia prawnego ograniczenia emisji CO₂ z nowych pojazdów na poziomie 80-100 g/km w średnim okresie dla nowych pojazdów do zrealizowania poprzez handel uprawnieniami do emisji pomiędzy wytwórcami samochodów i innymi środkami, takimi jak ogólnoeuropejskie ograniczenie prędkości, podatki związane z ruchem drogowym, zachęty podatkowe, jednocześnie z promowaniem rozwoju transportu kolejowego i publicznego; wzywa Komisję do opracowania innowacyjnych sposobów pozwalających na wykazanie zanieczyszczenia CO₂ spowodowanego transportem drogowym oraz do przedstawienia propozycji mających na celu ograniczenie natężenia ruchu w Unii Europejskiej w okresie do 2010 r.;
23. z zaniepokojeniem odnotowuje intensyfikację transportu towarowego i wzywa Komisję do przygotowania szacunkowych danych dotyczących poziomu emisji CO₂ będących rezultatem transportu towarowego oraz do przedstawienia propozycji przeniesienia znacznej części transportu drogowego na bardziej przyjazne środowisku środki transportu; wzywa Komisję, by w ramach przeglądu europejskiego programu w zakresie zmian klimatycznych (ECCP) przedstawiła propozycje dotyczące ustanowienia „Transeuropejskiej Sieci Szybkiej Kolei Towarowej”, która pozwoli na rozwiązanie problemu fragmentaryzacji sieci transportu towarowego oraz likwidację istniejących „wąskich gardeł” w infrastrukturze; wzywa także do przyjęcia prawnych ograniczeń poziomu emisji CO₂ dla samochodów ciężarowych; wzywa Komisję do zbadania korzyści w zakresie łagodzenia zmian klimatycznych płynących z zezwolenia wszystkim Państwom Członkowskim na wykorzystywanie ciężarówek o rozmiarach stosowanych w Szwecji i Finlandii oraz szybkiego przedstawienia wyników tych ustaleń;
24. podtrzymuje swoje wezwanie, by emisje powstające w czasie międzynarodowych przewozów lotniczych i morskich zostały uwzględnione w ramach celów zmniejszenia emisji wyznaczanych na okres po 2012 r.;
25. popiera wprowadzenie podatków ekologicznych na szczeblu Wspólnoty; podkreśla, że podobnie jak inne instrumenty rynkowe mają one zasadnicze znaczenie dla zapewnienia efektywności polityki ograniczania poziomu zanieczyszczeń; wzywa Komisję do przedstawienia odpowiednich propozycji, a Państwa Członkowskie do uchwalenia pierwszego europejskiego podatku ekologicznego w terminie do 2009 r.;

Środa 16 listopada 2005

26. wyraża poparcie dla propozycji Komisji dotyczącej strategii tematycznej dla środowiska miejskiego, której celem jest poprawa jakości obszarów miejskich, w szczególności w zakresie jakości powietrza; w związku ze zmianami klimatycznymi wyraża stanowisko, że priorytet powinien zostać przyznany dwóm dziedzinom polityki: rozwojowi usług transportu zbiorowego, w którym wykorzystywane są czyste lub powodujące mniej zanieczyszczeń technologie oraz wspieraniu zrównoważonych metod budowlanych o wysokiej jakości ekologicznej (HEQ);

27. uważa, że UE i jej Państwa Członkowskie muszą dokonać przeglądu i weryfikacji swoich wspólnotowych instrumentów planowania w celu ograniczenia zmian klimatycznych, w szczególności w odniesieniu do planowania i nowych inwestycji w systemy transportu oraz nowe obszary mieszkalne i przemysłowe;

28. w celu wyraźnego zademonstrowania przywództwa UE w związku z negocjacjami dotyczącymi okresu po 2012 r. wzywa Komisję do przedstawienia konkretnych projektów prawodawczych rozszerzających zakres dyrektywy dotyczącej budynków oraz do zaktualizowania dyrektywy dotyczącej biopaliw w sposób uwzględniający najnowsze technologie z zakresu łączenia paliw tradycyjnych i biopaliw (takie jak metyltetrahydrofolian -MTHF, lewulinian etylu itd.), w celu wprowadzenia w całej UE obowiązkowych standardów dotyczących tych nowych paliw, utworzenia zachęt dla flot samochodowych przystosowanych do zasilania biopaliwem oraz wprowadzenia minimalnych proporcji w mieszaninach, zbadania skuteczności ekologicznej wymogu udziału 10 % mieszanin biopaliw w paliwach transportowych, w ramach przeglądu europejskiego programu w zakresie zmian klimatycznych;

29. wzywa władze UE do zapewnienia, by fundusze strukturalne zostały przeznaczone przede wszystkim na zapewnienie zrównoważonego rozwoju;

30. odnotowuje, że transport lotniczy jest odpowiedzialny za od 4 do 9 % ogólnego poziomu emisji gazów cieplarnianych na całym świecie oraz że poziom emisji powstających w transporcie lotniczym wzrasta corocznie o 3 %; podkreśla znaczenie wprowadzenia rygorystycznych celów w zakresie ograniczania emisji w sektorze transportu lotniczego; wzywa Komisję do podjęcia natychmiastowych działań w celu zmniejszenia oddziaływania transportu lotniczego na klimat, poprzez stworzenie pilotażowego systemu handlu emisjami powodowanymi przez transport lotniczy na okres 2008-2012, obejmującego wszystkie rejsy do portów lotniczych UE i z tych portów oraz by równoległe wprowadzono instrumenty zmierzające do całkowitego oddziaływania transportu lotniczego na klimat; wzywa do podjęcia równoległych wysiłków na rzecz rozwiązania problemu emisji powodowanych przez transport morski;

31. wzywa Komisję do wyraźnego określenia metody budowania gospodarki o niskiej emisji CO₂ poprzez opracowanie mapy drogowej, zawierającej między innymi głębszą analizę korzyści, jakie przynieść może wykorzystanie energii wodorowej i odnawialnej; równocześnie wzywa Komisję do identyfikacji wszelkich „wąskich gardeł” w rozwoju i stosowaniu nowych i czystych technologii;

32. podkreśla, że w przeciwieństwie do sektorów energetycznego i paliwowego, Unia Europejska nie posiada usystematyzowanej strategii wspierania odnawialnych źródeł energii w ciepłownictwie i chłodnictwie, nawet jeżeli zależność od importu gazu i paliw jest szczególnie wysoka w tym sektorze, a koszt związany ze zwiększeniem udziału energii odnawialnej jest stosunkowo niewielki; dlatego wzywa do przyjęcia strategii mającej na celu zwiększenie konkurencyjności ciepłownictwa i chłodnictwa poprzez zwiększenie produkcji; zauważa, że w tym zakresie przepisy administracyjne na poziomie UE, nakładane na posiadaczy nieruchomości i firm budowlanych nie stanowią najlepszego sposobu osiągnięcia tych celów, do których należy raczej dążyć poprzez przyjęcie dyrektywy ustanawiającej realne, choć ambitne cele i koordynującej działania podejmowane przez Państwa Członkowskie, opierające się na ograniczonych czasowo zachętach w dostępie do rynku;

33. uważa, że w związku z tym Komisja powinna przedstawić projekt dyrektywy w sprawie ciepłownictwa i chłodnictwa podobnej do projektu w sprawie biopaliw;

34. uważa, że jednym z priorytetów musi być szybki rozwój stosowania biomasy i promowanie produkcji energii odnawialnej w oparciu o działalność rolniczą w ramach reorientacji Wspólnej Polityki Rolnej oraz zrównoważonej metody produkcji żywności; podkreśla, że przy wytwarzaniu energii z biomasy należy korzystać z metod efektywnych pod względem ilości uzyskiwanej energii, jak i nieszkodliwych dla środowiska naturalnego; w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje zamiar przedstawienia przez Komisję planu działania w zakresie biomasy i wzywa Komisję do włączenia do projektu prawnie wiążących środków;

Środa 16 listopad 2005

35. wskazuje na potrzebę dywersyfikacji kierunków badań oraz wprowadzenia środków prewencyjnych w celu zapobiegania oddziaływaniu zmian klimatycznych na ludzkie zdrowie i bezpieczeństwo, powodziom, suszom, pożarom — szczególnie na obszarach zalesionych i chronionych — zmniejszeniu bioróżnorodności oraz stratom gospodarczym; wzywa Państwa Członkowskie i Komisję do uwzględnienia znaczenia lasów i rolnictwa w zakresie absorpcji dwutlenku węgla, opóźniania tempa erozji, wytwarzania zasobów, a wreszcie regulowania klimatu;

36. w celu zapewnienia równych warunków na szczeblu międzynarodowym wzywa Komisję i Państwa Członkowskie do rozważenia możliwości zaproponowania celów sektorowych dla branży eksportowych o wysokiej intensywności energetycznej w państwach, w których nie obowiązują wiążące zobowiązania odnośnie ograniczenia emisji, jako uzupełnienia wiążących celów w zakresie poziomów emisji wyznaczonych dla krajów uprzemysłowionych; ponadto zwraca się do Komisji o zbadanie możliwości połączenia europejskiego systemu handlu emisjami z krajami trzecimi; wzywa Komisję do przyjęcia aktywnego podejścia w zakresie dialogu z przedsiębiorstwami w każdym sektorze przemysłu w celu ustalenia, jakie zmiany w produkcji, konsumpcji i transporcie można i należy pobudzać w celu ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w Unii Europejskiej;

37. wzywa Komisję do poważnego potraktowania problemu opłacalności nieprzestrzegania zasad (tzw. „free-rider” problem) w obszarze łagodzenia zmian klimatycznych; wzywa Komisję i Państwa Członkowskie do zbadania możliwości przyjęcia dostosowawczych środków celnych w handlu kompensujących krótkotrwałą przewagę konkurencyjną, z jakiej mogliby korzystać producenci w krajach uprzemysłowionych nie podlegających ograniczeniom w zakresie emisji CO₂; podkreśla, że sposób, w jaki funkcjonuje handel międzynarodowy, ma wielki wpływ na zmiany klimatu; dlatego wzywa Światową Organizację Handlu do włączenia mechanizmu zrównoważonego rozwoju do swoich prac;

38. uważa, że podczas przeglądu obecnego systemu handlu emisjami oraz jego ewentualnego rozszerzenia należy ponownie dokładnie rozważyć koncepcję nieodpłatnego przyznawania uprawnień na podstawie historycznego poziomu emisji (*grandfathering*) ze względu na znaczne braki tej metody oraz zbadać metody alternatywne, takie jak alokacja w oparciu o wielkość produkcji z określonym poziomem odniesienia (*benchmarking*) i sprzedaż na aukcji – z wykorzystaniem założenia handlu emisjami na poziomie producentów i importerów paliw (*up-stream approach*); ponadto należy również ponownie rozważyć krajowe przydziały emisji ze względu na wzrost handlu transgranicznego, zwłaszcza w zakresie energii elektrycznej;

39. zaleca wypracowanie przez UE odrębnej polityki współpracy z krajami rozwijającymi się w zakresie zmian klimatycznych; zauważa, że włączenie względów związanych ze zmianami klimatycznymi do ogólnej polityki rozwoju wymaga wypracowania i wprowadzenia szeregu narzędzi; zauważa, że priorytety w tym obszarze to rolnictwo i bezpieczeństwo żywności, dwa obszary najbardziej narażone na wpływ klimatu; uważa, że inne kluczowe zagadnienie to dywersyfikacja ekonomiczna, zważywszy, że wiele krajów rozwijających się należących do Stowarzyszenia Małych Państw Wyspiarskich (AOSIS) jest silnie uzależnionych od turystyki; zauważa, że transport, planowanie społeczne oraz zagadnienia dotyczące energii odgrywają zasadniczą rolę w przeciwdziałaniu zmianom klimatycznym; zauważa, że pozostałe priorytety to zapobieganie katastrofom oraz odpowiednie do nich przygotowanie;

40. z zadowoleniem przyjmuje utworzenie przez Komisję Europejską Systemu Informacji Środowiskowej na rzecz Środowiska i Trwałego Rozwoju w Afryce, opartego na technologiach satelitarnych i komputerowych, wspomagającego działalność w zakresie rozwoju prowadzoną przez Departament Pomocy Humanitarnej Komisji (ECHO); należy rozpatrzyć możliwość rozwoju i powiększenia tej struktury Komisji w celu włączenia do niej także sieci obserwacji zmian klimatycznych;

41. podkreśla, że w odniesieniu do udziału krajów rozwijających się w przyszłym systemie klimatycznym UE powinna wyraźnie uznać, że priorytetem dla tych krajów jest rozwój; Milenijne Cele Rozwoju ONZ nie zostaną jednak nigdy osiągnięte, jeżeli zagadnienia związane z ochroną środowiska, takie jak zmiany klimatu, nie zostaną odpowiednio uwzględnione; rozwój powinien wyznaczyć ogólne ramy, wewnątrz których kraje rozwijające się byłyby zachęcane do przyjmowania polityk i środków uwzględniających kwestie związane ze zmianami klimatu, czy to w celu dostosowania się, czy też ich łagodzenia;

42. popiera w związku z tym stworzenie nowego spójnego rozwiązania politycznego w celu poprawy poziomu życia społeczności znajdujących się w trudnej sytuacji poprzez globalną strategię rozwoju oraz odpowiednie wsparcie ekonomiczne; ta nowa strategia powinna opierać się na połączeniu zmian klimatu, zarządzania zasobami naturalnymi, zapobiegania katastrofom i walki z ubóstwem;

Środa 16 listopad 2005

43. podkreśla, że wszystkie kraje rozwijające się mają prawo do rozwoju gospodarczego; podkreśla, że UE oraz pozostałe kraje uprzemysłowione obowiązane są wspierać kraje rozwijające się w rozwoju trwałych technologii; podkreśla, że kraje rozwijające się nie muszą powtarzać tych samych praktyk prowadzących do zanieczyszczenia, które stosowały kraje uprzemysłowione; wyraża przekonanie, że należy zreformować zasady mechanizmów czystego rozwoju, tak by zapewniały trwały rozwój; wskazuje, że priorytety międzynarodowych instytucji finansowych w zakresie udzielanych kredytów, jak również działania pomocowe UE należy skierować na dziedzinę wspierania odnawialnej energii i wydajności energetycznej; proponuje również rozpoznać wielostronną Inicjatywę Energii Odnawialnej – z udziałem UE, krajów takich jak Chiny, Indie, Brazylia, Republika Południowej Afryki, itd. oraz najważniejszych spółek z sektora energetycznego, której celem powinna być promocja na dużą skalę współpracy w dziedzinie technologii, z głównym naciskiem na energię i transport, na zasadzie analogii z niedawno uzgodnionym partnerstwem w zakresie zmian klimatycznych pomiędzy UE i Chinami;
44. wzywa Komisję, by w ramach współpracy technologicznej z krajami wyszczególnionymi w załączniku B do Umowy z Kotonou oraz przeglądu tej umowy, pomagała ich rządowi w działaniach służących przyjęciu narodowych strategii energetycznych pozwalających ograniczyć ich uzależnienie od importowanych paliw kopalnych, wspierała szybkie postępy technologiczne, przede wszystkim w odniesieniu do energii odnawialnej, a w szczególności biomasy, oraz pomagała im w realizacji Milenijnych Celów Rozwoju ONZ;
45. podkreśla potrzebę zwiększenia pomocy finansowej przeznaczonej na przystosowanie się najsłabiej rozwiniętych krajów do zmian klimatycznych; uważa w tym kontekście, że zrównoważone zarządzanie lasami, zwłaszcza tropikalnymi, stanowi istotny element zarówno łagodzenia zmian klimatycznych, jak i dostosowywania się do nich, i dlatego też wzywa Komisję do traktowania tej kwestii jako priorytetowej w działaniach podejmowanych w ramach współpracy rozwojowej;
46. wzywa Komisję do poddania analizie możliwości realizacji i korzyści w zakresie ustanowienia systemu osobistych, zbywalnych limitów emisji w celu zaangażowania obywateli oraz oddziaływania na indywidualne modele konsumpcji;
47. wzywa instytucje UE, aby dały dobry przykład polegający na zmniejszaniu emisji gazów cieplarnianych podczas prowadzenia działalności poprzez większą oszczędność energii zużywanej w budynkach biurowych i przez cały wykorzystywany sprzęt poprzez podróżowanie pojazdami niskoemisyjnymi itd.; jest zdania, że należy dołożyć szczególnych starań w zakresie podróży posłów do Parlamentu, co wiąże się z powtórным rozważeniem istnienia kilku miejsc pracy Parlamentu, zaopatrzeniem działu kierowców w pojazdy niskoemisyjne itd.;
48. wzywa Komisję do uruchomienia inicjatywy UE w celu zwiększenia świadomości obywateli na temat związku między nadmierną konsumpcją i produkcją a zmianami klimatycznymi;
49. wyraża uznanie i poparcie dla rozwiązań opartych na technologiach informacyjno-komunikacyjnych służących uniezależnieniu wzrostu gospodarczego od zwiększenia konsumpcji energii i materiałów, jak również intensyfikacji transportu, przyczyniających się tym samym do budowy bardziej zrównoważonego społeczeństwa; wzywa Komisję do przedstawienia propozycji działań politycznych mających na celu wprowadzenie rozwiązań opartych na technologiach informacyjno-komunikacyjnych, służących zwiększeniu wydajności w budownictwie mieszkaniowym, wykorzystaniu surowców, transporcie, jak również przechodzeniu z produktów na usługi;
50. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, jak również rządowi i parlamentom Państw Członkowskich oraz Sekretariatowi UNFCCC i WTO, z prośbą o przekazanie jej wszystkim umawiającym się stronom spoza UE.
-